न अस्त्य् एव हि विपक्षो ऽस्य राज्ये निहतकण्टके,
अनुरक्ताः प्रजाश् च एता, न हानिः परिदृश्यते । 129
तत् कस्माद् एष खेदः स्याद् ईदृशः सहसा प्रभोः?
एवं विचिन्तिते धीमान् शर्ववर्मा इदम् अब्रवीत् । 130
अहं जानामि राज्ञो ऽस्य मन्युर् मौर्ख्यानुतापतः,
मूर्खो ऽहम् इति पाण्डित्यं सदा एव अयं हि वाञ्छति । 131
उपलब्धो मया च एष पूर्वम् एव तदाशयः
राज्ञा अवमानितश् च अद्य तन्निमित्तम् इति श्रुतं । 132
एवम् अन्योन्यम् आलोच्य रात्रिं ताम् अतिवाह्य च,
प्रातर् आवाम् अगच्छाव वासवेश्म महीपतेः । 133
तत्र सर्वस्य रुद्धे ऽपि प्रवेशे, कथमप्य् अहं
प्राविशं मम पश्चाच् च शर्ववर्मा लघुक्रमं । 134
उपविश्य अथ निकटे विज्ञप्तः स मया नृपः,
अकारणं कथं देव वर्तसे विमना इति । 135
तच् छ्रुत्वा अपि तथा एव आसीत् स तूष्णीं सातवाहनः,
शर्ववर्मा ततश् च इदम् अद्भुतं वाक्यम् अब्रवीत् । 136
श्रुतिमन्तं मां कुर्व् इति प्राग् उक्तं देव मे त्वया;
तेन अहं कृतवान् अद्य स्वप्नमाणवकं निशि । 137
स्वप्ने ततो मया दृष्टं नभसश् च्युतम् अम्बुजं,
तच् च दिव्येन केनापि कुमारेण विकासितं । 138

Digitized by Google